

[Ole Espersen]

som vores, nemlig at der er et retskrav på at få asyl, selv om man er de facto-ansøger, så vil det betyde, at det, der er hensigten med loven, fuldstændig tabes. Det kan vi ikke acceptere. Derimod lægger vi ligesom Det Radikale Venstre megen vægt på, at der skal foreligge . . .

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er alt for meget uro i salen. Jeg kan genkende stemmerne helt herop.

Ole Espersen (S):

... en faktisk trykthedssituation for den pågældende. Det er en beskrivelse, der er væsentlig i sit indhold, og som er så klar, at der kan arbejdes med den.

Jeg synes, det var en interessant diskussion, vi havde i går, hvor man gav udtryk for, at der nu formentlig bliver en lang række tilfælde, hvor vi afviser folk til lande, hvor de de facto bliver forfulgt, om ikke i konventionens forstand. Tager man statistikken, viser det sig helt klart, at alle de flygtninge, vi får i øjeblikket, og bl.a. alle dem, der får de facto-status, kommer fra lande, hvor der også sker forfølgelse af konventionsmæssige årsager eller forfølgelse som beskrevet i konventionen. Derfor er der en helt klar sikring mod tilbagesendelse. Det har vi fået udarbejdet i retsudvalget, og det står umådelig tydeligt nu, og det er slet ikke til at komme uden om.

Derfor må vi afvise disse ændringsforslag og anbefale, at man i øvrigt, hvis vi ikke får en anden runde, stemmer for forslaget, som det ligger efter andenbehandlingen i går.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er i anledning af hr. Ole Espersens bemærkninger, dette med dødsstraf for nægtelse af militærtjeneste. Den diskussion blev, så vidt jeg husker, rejst af hr. Ole Espersen selv og den blev taget op af hr. Tinning. Jeg bemærkede kun om den, at det var et udmærket eksempel, hr. Ole Espersen nævnte. Jeg forstår ikke, hvorfor jeg pludselig skal være hovedmanden i den diskussion.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg synes, at hr. Ole Espersen skylder os en lidt tydeligere forklaring.

Hr. Ole Espersen har den stil, når han skal holde ordførertaler om dette emne, at på den ene side skal han sige noget, som kan berolige den socialdemokratiske folketingsgruppe, fordi der har været en hel del uro omkring denne sag. På den anden side skal han huske at give justitsministeren, hvad justitsministerens er. Der er tit nogle temmelig mærkelige afsnit i hr. Ole Espersens indlæg om denne sag, fordi det skal spænde ret vidt.

Hr. Ole Espersen siger nu: selve det, at en asylansøger ved grænsen får mulighed for at tale med en repræsentant for en eller anden humanistisk organisation, synes vi i Socialdemokratiet er en rigtig god idé. Det synes vi er en fin ting. Det må der bestemte være mulighed for. Det holder vi meget af. Det var så, hvad gruppen skulle have.

Og så siger hr. Ole Espersen: men ligefrem at sikre, at folk får mulighed for at snakke med Dansk Flygtningehjælp, inden de bliver afvist, nej, det vil vi ikke have. Så fik justitsministeren, hvad han skulle have.

Så siger hr. Ole Espersen: hvis vi nu gjorde det, at vi gav folk ret til at tale med en repræsentant for Dansk Flygtningehjælp ved grænsen, før afgørelse om afvisning træffes, så kan vi ikke sikre, at loven lever op til sit formål. Er det ikke rigtigt forstået?

Så spørger jeg mig selv, og det synes jeg også medlemmerne af den socialdemokratiske gruppe skulle spørge sig selv om: når hr. Ole Espersen siger, at hvis en person får lov at tale med en repræsentant for Dansk Flygtningehjælp, inden beslutning om afvisning træffes, så kan loven ikke længere leve op til sit formål; hvordan kan det være, hr. Ole Espersen? Det skulle vel aldrig være, fordi formålet med loven er at holde folk ude, og det, man risikerer, hvis de snakker med nogen fra Dansk Flygtningehjælp, er, at så er der alligevel nogle, der kommer ind? Eller hvad?

Jeg synes, at den modsætning fortjener en klarere beskrivelse, end vi indtil nu har fået.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg er ked af, at jeg ikke også kan give hr. Tinning, hvad hr. Tinnings er, men det er jeg nok ikke i stand til i dag.